

מתווה מפורט פרק יד

הצעות ודגשים	דיבורי המתחיל ברש#י	תכנים מרכזיים ודגשים	פרק	נושא
<p>על איסור גדידה ושרט (שריטה שהאדם שורט עצמו ביד או בכלי) כותב רש"י: "לפי שאתם בניו של מקום ואתם ראויין להיות נאים ולא גדודים ומקורחים". יש ערך לחשיבות ולכבוד שאדם נותן לגופו ולהופעתו.</p> <p style="background-color: #ffffcc;">פס' א עד פס' ב – לימוד בעל פה</p> <p>מאכלים אסורים מבדילים את היהודי באורח חייו מסביבתו, והדברים באים לידי ביטוי משמעותי בקהילות בחוץ לארץ, וכאשר חיים יהודים בין נכרים ומקפידים על מאכל כשר. להוראת הפרק ניתן להיעזר בחומרים המובאים באתר בספר ויקרא פרק יא, ר' בקישור: מאכלות אסורות</p> <p>מעשר שני. נוהג בשנים א,ב,ד,ה למחזור השמיטה. כיום, כשאין אפשרות להיטהר, מחללים את שווי פירות מעשר שני על פרוטה, ומאבדים אותה.</p>	<p>פס' א: "לא תגדדו" בניו של מקום נאים ומכובדים</p> <p>פס' יט: "שרץ העוף" – הסבר הביטוי</p>	<p>א-ב: חוקות הגויים לעומת חוקי עם ישראל; עם ישראל כעם קדוש, עם סגולה.</p> <p>ג-כא: סימני טהרה בבהמה (מפריסה פרסה, שוסעת שסע, מעלה גרה), בדגים (סנפיר וקשקשת), עופות המותרים באכילה; איסור אכילת שרצים; איסור נבלה; איסור בשר בחלב</p> <p>כב-כט: מעשר שני – מופרש "כל תבואת זרעך", הוא מעשר מיוחד, משום שמי שזוכה בו הוא הבעלים (ולא הכהן או הלוי), אלא שמכיון שהוקדשו מצווה עליו לאכלם רק "במקום אשר יבחר ה'" – בירושלים; מי שגר רחוק מירושלים "כי ירחק ממך המקום" – פודה את הפירות בכסף ("ונתת בכסף, וצרת הכסף"), ולכשיזדמן לירושלים יקנה בכסף פירות, ויאכלם שם.</p>	יד	"עם קדוש אתה" (3)

		כח-כט: הסבר כללי - ביעור מעשרות – בסוף שלש שנים צריך להוציא את כל המעשרות מן הבית – לתת לבעליהם, או לבערם		
--	--	---	--	--